

1825

2den. Beh. af Lovf, indh. Best. om Raadigheden over Fæstebøndergods.

1826

at de blive satte ude af Stand til at fuldbyrde hele den nødvendige Omordning af deres Eiendom, som er en Folge af, at en hidtil integrerende Del af Eiendommen, af Godset, bliver solgt. De blive derved satte ud af Stand til at fuldbyrde den Afrundingsplan, som de lagde den Gang, da de bestemte sig til at sælge, og som de have fulgt muligtige siden 1861 og til nuværende Døielst. — Naar jeg endnu skal gjøre det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig) opmærksom paa et Par urigtige Ansørfiler af, hvad jeg skulde have sagt, som forekom i hans Foredrag, da er det selvfølgelig, at jeg ikke derved vil have udtalt den fjerneste Skygge af Tvivl om, at det jo maa bero paa en Misforstaaelse enten af det ærede Medlem eller af mig. Jeg tager udtrykkelig mig selv med, fordi det jo i en længere Tale ganske vist kan undslippe En et enkelt Ord, som man ikke mindes senere at have sagt. Med Hensyn til eet Punkt er jeg dog imidlertid fuldstændig vis paa, at Misforstaaelsen maa ligge paa det ærede Medlems Side, idet den Udtalelse af mig, hvortil han sigtede, foreligger trykt. Det ærede Medlem sagde, at saadanne Forfærdeligheder som dem, der vare blevne aabnede Thinget ved denne Sags Behandling i forrige Samling, jo dog ikke vare saa enestaaende; thi den 2den Landsthingsmand for 9de Kredts — det er mig — havde selv nævnt et lignende Tilfælde fra Sjælland. Det forholder sig, som sagt, ikke saa. Jeg har udtalt, at den vedkommende jydsk Godseier med den af mig nævnte Rentekammerfrivelse af 1843 i sin Haand i 1843 vilde have kunnet gjøre det Samme som det, der nu i 1871 havde vaakt saa megen Forargelse, men jeg har aldrig sagt, at han havde gjort det. Men, selv om det var sket, saa var det dog noget ganske Andet, om det var sket i 1843 og i Genhold til, hvad der da forelaa; end om det var sket nu. Jeg tror, at det Tilfælde er temmelig enestaaende, som i forrige Samling blev fremhævet af det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Krieger), om jeg end naturligtvis ikke tør

indestaa for, at der ikke skulde kunne findes andre. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig) anførte dernæst, at jeg skulde have sagt, at man forgjæves vilde søge Jordbrug paa 2 Eder. Hartkorn eller derover, som bestode af sammenlagte Huslodder. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at man forgjæves vilde søge saadanne Jordbrug, der vare blevne betragtede som fæsteligtige Gaarde, som Lovgivningen og Administrationen hidtil havde betragtet som fæsteligtige Gaarde. Men det er dog aabenbart, at dette giver en helt anden Mening. Jeg tror derfor ikke, at det nævnte ærede Medlem kan, støttet paa mit Udsagn, trøste sig med, at de Bestemmelser, som jeg har beklaget mig saa meget over, kun vilde faae en ringe Anvendelse. — Ogsaa over for det samme ærede Medlem, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig), maa jeg derhos gjøre en Bemærkning, som maa siges at være halvt personlig. Det ærede Medlem har to Gange — første Gang under 1ste Behandling, da jeg ikke vilde forlænge Debatten ved at tage Ordet bag efter ham, og senere igaar — fremhævet min Stilling til § 1 og sagt, at jeg vilde komme i Uoverensstemmelse med mig selv, naar jeg vilde stemme for 1ste Stykke af § 1, men dog vilde stemme imod Lovforslagets Fremme overhovedet. Jeg tror dog ikke, at en saadan Uoverensstemmelse er tilstede. Jeg har i forrige Samling sagt, og jeg har gjentaget det i denne Samling, at jeg finder det 1ste Stykke af § 1 antageligt, og at jeg i og for sig ikke har Noget at indvende derimod. Men der er dog et stort Spring derfra og saa til at sige, at det er nødvendigt. Det har jeg aldrig sagt. Men, naar det omtalte Stykke ikke er nødvendigt, saa ser jeg ikke, hvorfor jeg skulde give et Lovforslag som det foreliggende min Stemme, blot fordi en Bestemmelse som den deri indeholdte findes mellem en overvældende Bunke af andre Bestemmelser, af hvilke jeg ikke vil stemme for en eneste. Det 1ste Stykke af § 1 har jo overhovedet en helt anden Karakter end de an-